

Interpretacja podatkowa jako broń podatnika - kontrowersje, pułapki i szanse

1. Wstęp

Urzędowe interpretacje przepisów prawa podatkowego nie są instytucjami nowymi na gruncie prawa polskiego. Stosowano je już w okresie międzywojennym¹, jednak, spoglądając na dzisiejszy stan prawny, nietrudno powiązać je z zasadą wyjaśniania zawartą w Ordynacji podatkowej². Przepis art. 121 stanowi, że „postępowanie podatkowe powinno być prowadzone w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych”, a one same „obowiązane są udzielać niezbędnych informacji i wyjaśnień o przepisach prawa podatkowego pozostających w związku z przedmiotem tego postępowania”. Treść przepisu odrzuca więc wiarę w powszechną znajomość prawa społeczeństwa i zobowiązuje organy, by pomagały stronom w postępowaniu.

Interpretacja podatkowa nie jest instytucją postępowania podatkowego. Należy jednak uznać, że, powołując zasadę wyjaśniania do życia, ustawodawca dążył do wykreowania rzeczywistości, w której organy – świadome niewiedzy, a może i nieporadności podmiotów objętych ich jurysdykcją – byłyby gotowe pomagać drugiej stronie w rozeznaniu swojej sytuacji. W przypadku prawa podatkowego zadanie jest o tyle donioślejsze, że jego przepisy wielokrotnie obowiązują podatników nie tylko do dokonania samodzielnego, zgodnego z wieloma przepisami – i obwarowanego licznymi sankcjami – wyznaczenia wysokości zobowiązania, ale także świadomości powstania samego obowiązku podatkowego.

---

¹ H. Dzwonkowski, Z. Zgierski, *Procedury podatkowe*, DIFIN, Warszawa 2006, s. 131.

² Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tj.: Dz.U. z 2005 r., Nr 8, poz. 60 ze zm.); dalej: OP.

Połączenie powszechnego obowiązku samoobliczania i powszechnej nieznajomości prawa uczyniło z urzędowych interpretacji narzędzie jeszcze bardziej potrzebne niż w okresie międzywojennym (gdzie samoobliczanie było nieznanem³).

2. Interpretacja ogólna Ministra Finansów

2.1. Przesłanki i tryb wydawania interpretacji ogólnej

Zgodnie art. 14a OP interpretacja ogólna jest szczególnym przejawem działania Ministra Finansów. Wydaje on ją, dążąc do zapewnienia jednolitego stosowania prawa przez organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej. Przepisy nie określają jednak warunków, w których Minister Finansów powinien skorzystać z tej kompetencji. W doktrynie podnosi się, że chodzi tutaj o taką sytuację, w której organy w tej samej sprawie wydają różne decyzje⁴. Brak ustawowej regulacji owocuje niewielką ilością wydawanych aktów: w 2009 r. wydano 7 interpretacji ogólnych, w 2010 – 6, w 2011 – do tej pory – 7⁵.

2.2. Moc prawna

a. Stan prawny przed 1 stycznia 2003 r.

Przed 1 stycznia 2003 r. przepis art. 14 § 2 OP nadawał interpretacji ogólnej moc wiążącą organy⁶. Trybunał Konstytucyjny orzekł jednak niezgodność tego przepisu z art. 78 oraz art. 93 ust. 2 zdanie drugie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej⁷. W wyroku wskazał, że w rzeczywistości powstał w ten sposób – niemieszczący się w konstytucyjnym katalogu źródeł prawa powszechnie obowiązującego – nowy akt prawny, który uczynił „gwarancję powtórnego rozpatrzenia sprawy wskutek wniesionego środka zaskarżenia dla strony iluzoryczną i pozorną”⁸.

³ H. Dzwonkowski, Z. Zgierski, *op. cit.*

⁴ S. Babiarz, B. Dauter, B. Gruszczyński, R. Hauser, A. Kabat, M. Niezgódka-Medek, *Ordynacja podatkowa. Komentarz*, wyd 5, Lexis Nexis, Wrocław 2005, s. 99.

⁵ <http://sip.mf.gov.pl/sip/index.php?rodzaj=2>.

⁶ Ustawa z dnia 12 września 2002 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2002 r., Nr 169, poz. 1387).

⁷ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 maja 2004 r. sygn. akt K 4/03 (Dz.U. z 2004, Nr 122 poz. 1288).

⁸ Z uzasadnienia ww. wyroku.

b. Obecny stan prawny i „jednolite stosowanie”

Pomimo zmian, jakie dotknęły przepis od czasu wydania powyższego wyroku, ciągle znajduje się w nim słowo-klucz „jednolite stosowanie”. W doktrynie stwierdza się, że ustawodawca odciął tym samym organom drogę do nieusankcjonowanego wydawania decyzji opartych na interpretacjach własnych, odmiennych od tych ministerialnych: „Jeśli organ O interpretuje normę prawną N, która jest objęta wydaną przez Ministra Finansów wykładnią W, to powinien zastosować tę interpretację W, ponieważ celem wydawania interpretacji jest jednolitość prawa JP wynikająca z prawa pozytywnego”⁹

Powyższy tok rozumowania połączyć trzeba ponadto z art. 14k § 2 OP, w którym swój wyraz znajduje wspomniane wcześniej „usankcjonowanie”. Zgodnie z nim nieuwzględnienie w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej interpretacji ogólnej (albo interpretacji indywidualnej: art. 14 § 1) nie może szkodzić temu, kto się do niej zastosował. Wydanie decyzji opartej na wykładni własnej, odmiennej od tej wydanej przez Ministra Finansów, oznaczałoby ponadto, że prawo podatkowe – *a contrario* z art. 14a – nie jest stosowane jednolicie. Z punktu widzenia zasady państwa prawa oraz pewności prawa sytuacja taka jest absolutnie nie do przyjęcia.

Warto jeszcze nadmienić, że zawarte w przepisach „jednolite stosowanie” rozbrzmiewa także silnym echem w instytucji odwołania. Jeśli organ I instancji wyda decyzję opartą na interpretacji, od której strona następnie wniesie odwołanie, to organ odwoławczy będzie *de facto* zobowiązany do zastosowania się do owej interpretacji ponownie (bo też jest organem podatkowym, który ma stosować jednolicie prawo podatkowe na podstawie art. 14a). W przypadku, w którym wykładnia objęła kluczowe dla sprawy przepisy, instytucja odwołania nie spełniłaby ustawowej roli.

Jak nietrudno zauważyć, znajomość skutków „jednolitego stosowania” stanowi mocny atut w rękach podatnika. Pomimo niewielkiej ilości wydanych interpretacji ogólnych, zasada nieszkodzenia podatnikowi z racji zastosowania się do tego rodzaju aktu może stworzyć wiele szans przy dochodzeniu swoich racji, czy to przed organem podatkowym, czy też – jako mocny dowód – przed sądem.

3. Interpretacja indywidualna

3.1. Informacje ogólne - szanse

Ordynacja podatkowa reguluje także instytucję interpretacji indywidualnych. W przeciwieństwie do interpretacji ogólnych przepisy w pełni regulują procedurę ich

⁹ Cyt. za: H. Dzwonkowski, *op. cit.*, s. 137.

wydawania. Z danych Ministerstwa Finansów wynika, że podatnicy sięgają po tę instytucję bardzo chętnie: dyrektorzy Izb Skarbowych upoważnieni przez Ministra Finansów do wydawania interpretacji indywidualnych wydali w 2009 r. ponad 28 tys. interpretacji indywidualnych¹⁰.

Przede wszystkim, interpretacje te wydawane są wyłącznie na wniosek. Podatnik może wystąpić o nią w sytuacji, gdy nie jest pewien, jakie obowiązki lub prawa przysługują mu w zaistniałym stanie faktycznym lub w stosunku do zdarzeń przyszłych.

Instytucja interpretacji indywidualnej uregulowana jest w art. 14b OP. Występujący o taki akt podmiot musi wyczerpująco opisać swój stan faktyczny albo zdarzenie przyszłe, przedstawić własne stanowisko w tej sprawie, pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania oświadczyć, że w opisywanej sprawie nie toczy się postępowanie podatkowe, kontrola podatkowa, postępowanie kontrolnego organu kontroli skarbowej albo że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do istoty decyzją lub postanowieniem. W ciągu 7 dni od dnia złożenia wniosku należy także wpłacić odpowiednią opłatę (40 zł od każdego stanu faktycznego zawartego we wniosku).

Wniosek kieruje się, zgodnie z § 2 i 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego¹¹, wydanego na podstawie art. 14b § 6 OP, do właściwego miejscowo dyrektora Izby Skarbowej (wyznaczeni zostali dyrektorzy Izb Skarbowych w Bydgoszczy, Katowicach, Łodzi, Poznaniu i Warszawie), a w zakresie podatków objętych właściwością samorządowych organów podatkowych – do tych organów (art. 14j § 1 OP). Interpretacja zawiera ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym, a w przypadku oceny negatywnej – także wskazanie poprawnego stanowiska i jego uzasadnienie prawne.

Tak wydana interpretacja daje wnioskodawcy broń, o której mowa w art. 14k–14n. Ujmując rzecz zwięźle, postąpienie zgodnie z interpretacją organu w przedstawionej sprawie nie może szkodzić wnioskującemu. Działanie takie nie stanie się przyczyną jakichkolwiek ujemnych konsekwencji możliwych do nałożenia np. w toku postępowania podatkowego czy kontroli skarbowej.

Ochrona roztacza się zresztą na okres, w którym wydana interpretacja traci swoją moc. W przypadku jej urzędowej zmiany (art. 14e OP) lub uchylecia prawomocnym wyrokiem sądu administracyjnego, wobec wnioskującego i w zakresie objętym interpretacją nie zostanie wszczęte postępowanie w sprawie wykroczenia lub przestępstwa skarbowego, te zaś, wszczęte, zostaną umorzone. Możliwe jest natomiast m.in. zwolnienie

---

¹⁰ <http://prnews.pl/analizy/przedsiębiorca-glosuje-jedna-interpretacja-ogolna-zamiast-wielu-indywidualnych-65123.html>.

¹¹ Dz.U. Nr 112, poz. 770 z późn. zm.

z obowiązku zapłaty podatku (art. 14m § 1 OP) lub powstanie nadpłaty (§ 3)¹². Granicą jest natomiast stan faktyczny, którego dotyczy interpretacja. Należy zachować więc staranność przy sporządzaniu wniosku.

3.2. Kontrowersje

a. Milcząca zgoda

Zawarty w art. 14b § 3 OP obowiązek przedstawienia własnej oceny prawnej stanu faktycznego lub sytuacji przyszłej niesie ze sobą doniosłe skutki. Na podstawie art. 14d OP organ ma 3 miesiące (licząc od dnia otrzymania wniosku) na wydanie interpretacji indywidualnej. W przypadku niewydania jej w tym terminie uznaje się, że w dniu następnym wydana została interpretacja stwierdzająca prawidłowość stanowiska wnioskującego w pełnym zakresie (art. 14o OP).

Konstrukcja milczącej zgody organu ma jednak nie tylko zalety. Zgodnie z art. 14l OP powstanie skutków podatkowych (najczęściej – nadejście terminu zapłaty podatku) wynikłych ze stanu faktycznego objętego interpretacją przed opublikowaniem interpretacji ogólnej lub doręczeniem interpretacji indywidualnej nie zwalnia z obowiązku zapłaty podatku. Wobec 3- miesięcznego terminu wydania interpretacji indywidualnej nietrudno policzyć, że taki obowiązek u podatnika zwykle powstanie. Naraża to oczywiście na dodatkowe koszty. Do tego pamiętać należy o ostatnim zdaniu art. 14d OP – okres oczekiwania na interpretację może zostać wydłużony na takich samych zasadach, co postępowanie podatkowe.

b. Problem niepublikowania „interpretacji milczących”

Kolejną bolączką jest także niepublikowanie interpretacji milczących. Zgodnie z art. 14i § 3 OP, po usunięciu danych identyfikujących, interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji publikowane są w Biuletynie Informacji Publicznej. Tymczasem na podstawie art. 14o § 1 OP organ może nie wydać interpretacji w ogóle, uznając tym samym przedstawiony przez podatnika sposób rozumowania za właściwy. W związku z brakiem wydania interpretacji, nie zostanie ona też opublikowana.

---

¹² Szerzej: H. Dzwonkowski, *Przedmiot, zakres i sposób realizacji ochrony prawnej wynikającej z zastosowania się do interpretacji podatkowych (wykładnia przepisów)*, „Monitor Podatkowy” 2009, nr 2.

c. Ochrona następcy prawnego¹³

Zagadnienie ochrony roztaczanej przez interpretację podatkową na następcę prawnego jest dyskutowane w doktrynie. Ogólnie rzecz ujmując, powszechnie akceptowany jest pogląd o tym, że sukcesja podatkowa dotyczy również ekspektatyw nabycia prawa. Kontrowersyjny pozostaje natomiast przypadek, w którym poprzednik wystąpił z wnioskiem o wydanie interpretacji, ale zachowanie należało już do następcy prawnego.

Organy interpretacyjne odmawiają zastosowania ochrony takiemu następcy ze względu na to, że ochrona z art. 14k–14n OP nie powstaje w chwili wydania interpretacji, lecz w chwili zastosowania się do niej przez wnioskującego: „Skoro (...) interpretacja nie wiąże podatnika, samo jej wydanie nie daje mu ochrony. Taka ochrona jest gwarantowana temu podatnikowi, który zastosuje się do niej. Aby takie prawo do ochrony przeszło na następcę w drodze sukcesji, poprzednik musiał zastosować się do interpretacji indywidualnej”¹⁴.

Takie rozumowanie wiąże się jednak z dwoma co najmniej dużymi niebezpieczeństwami. Po pierwsze, interpretacje indywidualne dotyczą często czynności powtarzających się. Mają też niebagatelny – a nie można wykluczyć, że i główny – wpływ na wybór określonego modelu biznesowego poprzednika, który następcą będzie kontynuował. W takim wypadku obowiązek wystąpienia o ponowną interpretację wydaje się niedorzeczny.

Po drugie, pojawia się tu bardzo niebezpieczne zjawisko swoistego „upośledzenia” pewnych podmiotów w zakresie korzystania z mocy ochronnej interpretacji. W razie potrzeby wystąpienia o interpretację indywidualną w przedmiocie skutków przekształcenia spółki osobowej w spółkę kapitałową, ta druga nie ma szans wystąpienia o nią ze zrozumiałych względów (jeszcze nie istnieje). Ta pierwsza natomiast wystąpić może, ale kreowana przez interpretację ochrona nie przejdzie już na spółkę kapitałową.

3.3. Pułapki

a. Korzystanie z interpretacji wydanych w cudzych sprawach

Upublicznienie interpretacji indywidualnych w Biuletynie Informacji Publicznej sugerowałoby, że rozwiązania w nich przyjęte stanowią ostoję dla podatników będących w tej samej sytuacji faktycznej lub spodziewających się identycznego zdarzenia przyszłego.

¹³ Podrozdział oparty na: H. Filipczyk, *Czy interpretacja podatkowa udziela ochrony prawnej następcy prawnemu?*, „Monitor Podatkowy” 2011, nr 9, s. 23.

¹⁴ Interpretacje indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Poznaniu z 31.5.2011 r., ILPB4/423-100/11-2/DS; por. także wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z 4.3.2011 r. (sygn. akt. I SA/Lu 875/10) (za: *Ibidem*).

Co więcej, zasada praworządności zawarta w art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej sugerowałaby, że podmioty będące w identycznej sytuacji prawnej i faktycznej zostaną potraktowane w ten sam sposób. Patrząc tylko na te przepisy, nic nie stoi na przeszkodzie, by interpretacje indywidualne formalnie „chroniły” także podatników będących w tej samej sytuacji faktycznej lub spodziewających się tego samego zdarzenia przyszłego.

Ponownie jednak przypomnieć trzeba katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego. Na uwadze trzeba mieć także fakt, że jedną z podstawowych zasad wykładni prawa jest zakaz prawotwórczej interpretacji przepisów. W takim świetle zachowanie się zgodne z interpretacją indywidualną wydaną innemu wnioskującemu, a odnalezioną w Biuletynie Informacji Publicznej, nie daje żadnej gwarancji na niezakwestionowane jej w innej sprawie.

Oliwy do ognia dolewa fakt, że przedsiębiorcy skarżą się często na sprzeczność interpretacji indywidualnych. W regulacji interpretacji indywidualnej brak bowiem tak znamiennego dla interpretacji ogólnych określenia „jednolite stosowanie”. To, czy organ uzna interpretację w cudzej sprawie, zależy tak naprawdę od niego samego. Interpretacja może co prawda stanowić mocny atut w postępowaniu (zwłaszcza przed sądem administracyjnym), ale gdy chodzi o płynność finansową przedsiębiorstwa (wedle przytoczonych poprzednio badań, ok. 70% interpretacji pochodziło od przedsiębiorców), czasu może okazać się za mało.

b. Możliwe skutki „uboczne” na gruncie ustawy – Kodeks karny skarbowy

Trzeba jeszcze wspomnieć o jednym, acz istotnym – zwłaszcza dla podatników prowadzących samodzielnie niewielką działalność gospodarczą – skutku skorzystania z interpretacji indywidualnej. Mianowicie może ono wyłączyć stosowanie art. 10 Kodeksu karnego skarbowego¹⁵ (błąd co do prawa – „skoro wiedziałeś, podatniku, że możesz skorzystać z interpretacji i, mało tego, z przepisów wyciągnąłeś logiczne wnioski, to na pewno na prawie się znasz i nie uznamy ciebie za działającego nieumyślnie”)¹⁶. Oczywiście, zgodnie z zasadą nieszkodzenia interpretacji, do postępowania karnego nie dojdzie w sprawie, w której podatek zastosował się do takiej interpretacji. Taka sytuacja może jednak powstać w przypadku przyszłego, niezwiązanego z tą sprawą sporu lub w przypadku,

---

¹⁵ Ustawa z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (tj.: Dz.U. z 2007 r. Nr 111, poz. 765 ze zm.); dalej: k.k.s.

¹⁶ Por.: Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 1997 r., sygn. akt. II KKN 124/96, OSNKW z 1997 nr 5 poz. 46 (za:) J. Sawicki, *Zarys prawa karnego skarbowego*, Lexis Nexis Warszawa 2010, s. 57.

gdy organ uzna, że przedstawiony we wniosku stan faktyczny nie jest tym, który istniał naprawdę.

c. Co rozumieć przez „wydanie” interpretacji indywidualnej – termin doręczenia jej wnioskodawcy czy podpisania jej przez urzędnika?¹⁷

Doniosłym problemem dla wnioskującego jest zawarty w art. 14o OP termin „wydania interpretacji podatkowej”. Termin ten określa dzień, po którym wnioskodawca „dowiaduje się”, że wydana została interpretację w pełni zgodna z jego stanowiskiem. Sedno sprawy tkwi w tym, że OP posługuje się zarówno terminem „wydanie”, jak i doręczenie¹⁸.

W stosunku do daty wydania interpretacji indywidualnych użyto pechowego dla podatnika zwrotu „wydanie”. Na temat ten wypowiedziały się niejednokrotnie sądy administracyjne. Głos zabrał także NSA. W swojej uchwale z 4 listopada 2008 r. (I FPS 2/08)¹⁹ stwierdził, że organ podatkowy ma 3 miesiące na doręczenie podatnikowi interpretacji²⁰, podczas gdy 14 grudnia 2009 r. (II FPS 7/09)²¹ wywodził: „W stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 lipca 2007 r. pojęcie <<niewydanie interpretacji>> użyte w art. 14o § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.), nie oznacza braku jej doręczenia w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 14d powołanej ustawy”.

Orzeczenie z 2009 r. jest aktualne i dzisiaj, ze względu na termin „wydanie” użyty w art. 14o OP. Taki stan rzeczy rodzi niepewność po stronie wnioskodawcy. Uzależniając działania finansowe od rozstrzygnięcia interpretacji nawet po 3 miesiącach nie wie on, czy interpretacje organu została wydana, a jedynie nieprzesłana, czy też może organ nazajutrz nie „wyda” interpretacji milczącej. Tak długi czas oczekiwania – który może być przecież jeszcze wydłużony na tych samych zasadach, co postępowanie podatkowe – może rodzić nieodwracalne skutki ekonomiczne (należy pamiętać o normie zwartej w art. 14l OP i obowiązku spełnieniu obowiązków wynikłych w czasie oczekiwania na interpretację).

¹⁷ Podrozdział oparty na: http://podatki.wieszjak.pl/podatnik-w-urzedzie/101883_8_Po-co-czlowiekowi-interpretacja-podatkowa.html.

¹⁸ Art. 212 OP.: „Organ podatkowy, który wydał decyzję, jest nią związany od chwili jej doręczenia. Decyzje, o których mowa w art. 67d, wiążą organ od chwili ich wydania”.

¹⁹ <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/7628207F16>.

²⁰ „Wobec takiego wyniku (...) należy przyjąć, że (...) w stanie prawnym obowiązującym w 2005 r., pojęcie <<niewydajnie postanowienia>> (...) oznacza brak jego doręczenia w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku (...)”.

²¹ <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/D216D779F6>.

3.4. Plany legislacyjne

Wychodząc naprzeciw postulatowi usunięcia skutków licznych kontrowersji i niedociągnięć w konstrukcji interpretacji indywidualnej, w obecnej chwili trwają prace legislacyjne dotyczące zwracania się podatników do Ministra Finansów o wydanie interpretacji ogólnej. Możliwość ta wynika z ustawy o redukcji niektórych obowiązków dla obywateli i przedsiębiorców, przyjętej przez Sejm 19 sierpnia 2011 r.²² We wniosku o wydanie interpretacji ogólnej powinno znaleźć się jednak uzasadnienie, w którym wnioskujący przedstawi zagadnienie i wymagające interpretacji przepisy oraz udowodni, że organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej stosują niejednolicie to prawo w takich samych stanach faktycznych i prawnych.

4. Zakończenie

Urzędowe interpretacje przepisów prawa podatkowego to instytucje służące zabezpieczeniu interesu podatnika. Występując o ich wydanie wnioskujący spodziewa się otrzymania panaceum na – usankcjonowane być może ciężkimi do zaakceptowania stratami ekonomicznym – problemy prawnopodatkowe. Należy jednak pamiętać, że broń, w jaką wyposażają go przepisy Ordynacji podatkowej, daje nie tylko szanse i profity. Uważne przeszukanie gąszczu przepisów odkrywa niestety wiele pułapek i kontrowersji, na jakie można natknąć się w najmniej oczekiwanym momencie. Znajomość tych niebezpieczeństw to z pewnością cenna, przydatna każdemu podatnikowi wiedza.

---

²² Dz.U. Nr 232, poz. 1378.

